

Minns ni er första riktigt stora besvikelse? Ni vet, när man verkligen trodde på något. Och det sket sig. Jag minns. Jag minns den grejen. Jag är tio år gammal och min styvfarsa har precis lovat mig att jag ska få skjuts till fotbollsmatchen. Det är första gången någonsin. Lyckan hos mig är total. Jag ska få skjuts till matchen imorgon. Det är absolut första gången. Min styvfarsa ska äntligen skjutsa mig vilket betyder att han inte kommer att dricka sprit ikväll. Nu slipper jag ringa till dom andra lagkompisarnas föräldrar och be om skjuts.

Imorgon är det jag och min styvfarsa som kommer incruisandes i hans sjukt "heta" Volvo 740. Vi kommer äga. Vi kommer glida in som kungar. Som värsta maffian... Och på högsta volym lyssnar, nej, jag menar pumpar vi hans favoritlåt med Marvin Gaye. "Let's get it on". Och sen när jag gör värsta målet kommer jag springa rakt in i hans famn. Typ värsta kramen. Efteråt så kommer han kanske bjuda mig på McDonalds som Wisams pappa alltid gör. Kanske till och med en Big Mac. Eller ännu bättre, en Big Mac plusmeny. Eller ännu bättre, en triple Big Mac plusmeny. Eller ännu bättre, en double triple Big Mac plusmeny with double extra triple cheese.

Den här fredagskvällen som min styvfarsa lovar mig skjutsen äter vi den nya svenska nationalrätten tacos till middag och jag känner mig så lycklig. Komplet. Full av liv. Hela familjen är samlad. Jag tittar på min styvfarsa. Han ser glad ut. Jag är glad. Det känns som att allt är glömt nu. Han blinkar med ena ögat mot mig och nästan skryter inför alla vid middagsbordet.

– Titta! Titta! Jag dricker coca-cola för imorgon jag ska köra Alexander till hans match. Det är hans dag. Bäst för han! Han ska göra minst tre mål. Skål!

Direkt efter middagen vill jag sova. Vanligtvis brukar jag vilja vara uppe så sent som möjligt på fredagar, men just den här fredagen går jag och lägger mig exemplariskt tidigt. Morgonen därpå vaknar jag upp på studs. Sällan har det känts så bra att stiga upp så tidigt. Jag njuter till och med av att bädda sängen. Innan jag går in i köket för frukost passar jag på att stanna upp och njuta lite extra av att det kommer bli en så bra dag och jag kommer göra minst tre snygga, jävla mål.

Inne i köket står styvfarsan redo. Fast det känns genast annorlunda från igår. Han ser trött ut i ansiktet. Jag ser att han har ett whiskyglas i handen. Fan. Jag vet. Jag vet vad ett whiskyglas betyder. Det betyder: inte köra bil. Det betyder: inte få skjuts till matchen. Det betyder: ring till Wisams pappa och fråga om han kan plocka upp dig. Som vanligt, med andra ord.

Jag tittar besviket mot min styvfarsa och försöker få någon slags respons. Han är tyst. Tittar ut mot fönstret. Säger ingenting.

Jag vänder och går ut till hallen mot telefonen och då hör jag min styvfarsa:

– Kom inte här med dina jävla hundögon! Nu du vet hur en besvikelse känns. Glöm inte det!